

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie juli 2018

ZWK WEBSITE

[zwk lied](#)

Gom eens wat drukte uit jouw agenda !

De vakantie komt er aan.
Dat is 'nu' leven.
Tijd voor jezelf, jouw partner, jouw kinderen...
Laat je niet opnieuw verleiden om
alles te willen.
Vakantietijd is 'tijd die vacant is',
en open staat voor andere dingen,
die jij bepaalt, die jij kiest!

Gun jezelf tijd en ruimte om te leven.
Word je bewust van de rijkdom van jouw leven,
de mensen rondom je,
de vele dingen die je hebt,
van het onnoemelijk vele dat je kreeg en krijgt
... voor niets.

Word je vooral bewust van wie je bent,
écht bent en wie je wil worden,
écht wil worden.

Gom daarom wat drukte weg uit jouw leven!
(Bond zonder naam)

Ex-leraar Ray Janssens is anglofiel en muziek liefhebber

“ZWK was toch wel een beetje een staat in de staat”

Een ganse generatie zangers zal hem nog wel herkennen. ‘Meneer’ Ray Janssens is immers de man die ons leerde kennis maken met vele Engelstalige schrijvers, zoals Huxley en vooral met Orwell en zijn vooruitziende visie op ‘1984’. We ontmoetten hem toevallig toen de Wiener Sängerknaben hun opwachting maakten in de vernieuwde Elisabethzaal. We maakten de afspraak dat we zeker nog eens met hem kwamen praten over zijn liefde voor het Engels en voor muziek. Want de Wandelkring kende hij natuurlijk ook wel. Het werd een gezellige babbel in de toepasselijke ruimte van ‘De Grootte Witte Arend’ met de 78-jarige vader van een zoon en een dochter, en de opa van twee kleinkinderen. “Eentje speelt al Bach,

Chopin en voetbal,” knipoogt hij met zin voor humor.

Je bent dus een oorlogskind, maar heb je daar eigenlijk nog herinneringen bij?

Ray Janssens: “Ik werd in Kontich geboren en ik heb nog heel visuele beelden over het oorlogsgebeuren, zonder dat ik daar toen de achtergrond kon van vatten. Ik herinner mij de vliegende bommen, vrouwen die helemaal kaal geschoren werden omdat ze zouden mee geheuld hebben met de Duitsers, de Canadese soldaten die vooral uit waren op sigaretten...”

Je had al bijzonder vroeg interesse voor het Engels. Waar kwam die voorkeur vandaan?

“Ik was enig kind en ik speelde dolgraag met mijn neefjes met die kleine autootjes, ‘dinky toys’. Op de onderkant van die autootjes stonden Engelse teksten en dat fascineerde mij. Mijn ouders spraken als tweede taal eerder Frans, maar ik had een oom die me aanmoedigde om Engels te leren. En zo kwam het dat ik reeds tijdens

mijn middelbare studies aan het Sint-Stanislascollege in Berchem een schriftelijke cursus Engels volgde.

Nadien, aan de universiteit, kreeg je in de twee kandidaatsjaren drie Germaanse talen voorgeschoteld. In de volgende twee licentiaatsjaren bleef Nederlands verplicht vak maar kon je kiezen voor Duits of Engels. Overtuigd dat mijn Engels beter was dan mijn Duits koos ik voor Duits. Ik had me laten wijsmaken dat de eisen voor Duits minder hoog zouden liggen. Bovendien voorzag ik een hele boel werk aan mijn zogenaamde thesis.”

Je maakte een eindwerk over de Nederlandse dichter Pierre Kemp. Een rare keuze...

“Aanvankelijk wilde ik een verhandeling (thesis) maken over Paul van Ostaijen. Ik ging op onderzoek en kwam terecht bij copywriter-dichter Adriaan De Roover uit Borgerhout. Die bezat een kast vol met werk van en over van Van Ostaijen. Dat leek me al voldoende. Het werd me toen duidelijk hoe zwak ons onderwijs in het middelbaar wel was als het ging om onze eigentijdse schrijvers en dichters. De Roover raadde me daarom aan om een eindwerk te maken over de Nederlandse dichter Pierre Kemp. Ik kreeg toestemming van promotor José Aerts (ps. Albert Westerlinck) om die thesis te maken over een nog levende auteur. Het werd een boeiende kennismaking met de weinig bekende Maastrichtenaar, met wie ik ook enkele keren uitgebreid kon praten. Ik kreeg van De Roover alle dichtbundels over Kemp ter inzage en ik maakte een eindwerk van ongeveer 250 blz. Kemp was erg ingenomen met die interesse en vroeg me al zijn werken te bewaren, want zijn vrouw zou ze toch maar verbrand (!) hebben als hij dood was. Hij bedacht ons met een mooi cadeau bij ons huwelijk.”

Licentiaten konden toen via een ‘aggregatie’ de vereisten behalen om les te geven.

“Die opleiding was een aanfluiting en stelde bijna niks voor. Regenten waren veel beter opgeleid om les te geven, maar ze werden als ‘niet voldoende academisch geschoold’ bekeken. Wij moesten 60 uren les volgen en dan enkele proeflessen geven. En als voornaamste regel kregen we mee dat ‘als het krijtje piept, moet je het breken’. We werden toen, zoals een prof zelf zegde, voor de leeuwen geworpen. Maar we wisten eigenlijk van toeten noch blazen over het lesgeven. Dat heb ik één jaartje mogen ondervinden in het Sint-Gummaruscollege in Lier.”

Maar je bleef volharden...

“Ik heb in een zevental scholen les gegeven en ik heb daar nooit moeten voor solliciteren. Mijn nadeel was wel dat ik in mijn jeugd nooit bij een club of bij een jeugdbeweging gegaan was, waardoor ik minder goed wist hoe je met een groep moest omgaan. Maar dat is vrij snel gegroeid en ik heb altijd met veel genoeg lesgegeven. Ander probleem was dat we geen inspraak hadden in de keuze van handboeken. Ik heb dan zelf ook de evolutie meegemaakt van ‘teaching to learning’, van lesgeven naar leren.”

Je werd een echte anglofiel?

“Zeker. Ik kon meestal bekomen dat ik nog uitsluitend Engels wilde geven. Ik heb toen heel veel geleerd van Mario Rinvoluceri, een leraar verbonden aan de Pillgrims Language School (Canterbury). Die gaf les zonder handboek. Die leerde, dat je beter het Engels ‘van de straat’ moest onderwijzen. Op die manier leerde je veel soepeler en competentier een taal beheersen. Ik probeerde van meet af aan met geluidsopnames meer het gewone Engels over te brengen. Ik zocht ook contact met leerkrachten Engels uit andere landen en tussen 1968 en 1998 was ik een actief lid van IATEFL (International Association of Teachers of English as a Foreign Language). Ik werd er zelfs bestuurslid en wij organiseerden workshops, congressen en ik ging meer dan honderd keer naar Engeland en ook enkele keren naar de Verenigde Staten. Tijdens de laatste jaren van mijn beroeps carrière kwam ik terecht in het CNO (Centrum Nascholing Onderwijs), een departement van de Universiteit Antwerpen. Ik kreeg er de kans een ‘afscheidscollege’ te geven, dat ik op een heel praktische interactieve manier invulde met het inzicht dat leren belangrijker was dan onderwijzen. Op het einde van de 20ste eeuw was immers duidelijk dat we als leraar ook verantwoordelijk waren voor de begeleiding van kinderen en voor het welzijn van de leerlingen, iets wat we vroeger nooit geleerd hadden.”

Allemaal goed en wel, maar hoe geraakte je eigenlijk in het Sint-Norbertusinstituut?

“Ik gaf les op een andere school toen ik Willy Apers ontmoette. Hij was al lang een goede vriend, en toen hij directeur werd op Sint-Norbertus overhaalde hij mij om naar daar te komen. Ik heb er nooit spijt van gehad en er waren een aantal collega’s, aan wie ik zeer goede herinneringen heb. Zo was romanist Herman Bellens een bijzonder competente en plezierige man, met Mon Van Win had ik leuke gesprekken, van Herman Lermytte heb ik de Franse barokmuziek leren waarderen, Jos Van de Poel was ook veel bezig met taal en met toneel en Rik Lambrechts nam voor mij Engelse schooluitzendingen op en kwam tot een stuk in de nacht bij ons zijn dia’s schijnen van een voorbije vakantie. Het was daar eigenlijk wel een gezellige school en zelf maakte ik er werk van om zo snel mogelijk de leerlingen bij hun voornaam te noemen.”

Overleg voor een
Schoolvoetbalwedstrijd

van links naar rechts

Bert Hadermann,
Ray Janssens,
Renaat Vermeulen en
Willy Apers.

En de Zingende Wandelkring?

“Ik had wel een goed contact met meneer Duysburgh, maar eigenlijk zagen we mekaar niet zo veel. Ik had op muzikaal gebied meer contact met leerling Dirk Stuer. De ZWK was soms wel een beetje een staat in de staat Sint-Norbertus, hé!”

Zelf kon je het les geven nog goed combineren met jouw anglofiele bezigheden...

“Op het einde van de jaren tachtig organiseerde ik nascholingscursussen voor leraars Engels. Dat gebeurde in samenwerking met Engelse talenscholen in Canterbury, Chichester, Norwich... Dat werd mettertijd echter te duur en dus werd ik gids-begeleider van reizen naar Engeland, Schotland, Wales, Ierland... Ik heb dat ongeveer 25 jaar gedaan. En zopas organiseerde ik nog een vijfdaagse reis naar Centraal-Engeland, waar we ‘als kers op de taart’ konden genieten van ‘Macbeth’ in Shakespearestad Stratford-on-Avon.

Ik was ook vele jaren lid van de VVL (Vereniging Vlaamse Leerkrachten), in het bijzonder de VVLE (leerkrachten Engels), maar we zijn daar uiteindelijk gezwicht voor het IT-geweld. We schreven soms controversiële stukken in de hoop om reacties uit te lokken, maar die kwamen er niet. We organiseerden veel, vooral in samenwerking met de British Council. Als voorzitter van de VVLE en lid van IATEFL woonde ik twee dozijn internationale congressen bij, vooral in Groot-Brittannië, maar ook elders.”

Waarom deden jullie dat eigenlijk?

“Leerkrachten, die contacten hadden met mensen uit de hele wereld, dat gaf een uitzonderlijke ‘boost’. Je deed er nieuwe ideeën op, je verruimde jouw horizon en je nam het mee naar huis: op die manier had je ook een psychologisch steun van soortgenoten uit andere landen en de bevestiging dat je zelf goed bezig was maar je altijd kon verbeteren.”

Had je nog tijd voor andere bezigheden?

“Ik woon in Aartselaar en daar ben ik al jarenlang lid van het Davidsfonds. Twee keer drie jaar zelfs als voorzitter. Mijn vrouw en ik wandelen ook graag. Met name in Spa en ...Gent. We schreven ons in als lezers van De Krook, die prachtige nieuwe bibliotheek van Gent. Mijn leesachterstand een beetje inhalen en op die manier ben ik ook verplicht om één keer per maand naar Gent te gaan.”

En waar komt die passie voor muziek dan vandaan?

“Dat moet thuis begonnen zijn. Mijn vader was bariton in het kerkkoor en hij zong ook mee in een operettegezelschap. Mijn oom, die behoorlijk piano speelde, begeleidde hem als hij thuis oefende. Want wij hadden een piano thuis. Ik had nog een oom die cello speelde en over een beter geschoolde zangstem beschikte dan mijn vader. Hij liet me op de radio luisteren naar de ouverture uit Willem Tell van Rossini, en hij vertelde er ook het verhaal van Willem Tell bij. Ik had ook een tante die het eerder gezien had in dansmuziek. Er was dus steeds muziek in mijn buurt. Was er in het Sint-Stanislascollege al eens een leraar afwezig, dan liet één vervanger ons luisteren naar werken als Till Eulenspiegel van Richard Strauss, of de leerling-tovenaar van Paul Dukas... Op de universiteit zongen we cantussen, ook Duitse liederen... Later maakte ik kennis met lerares Nicole Everaerts, een gepassioneerde pianiste en koordirigente. Zij werkte bij gelegenheid samen met Willy Clerckx.”

Ben je nog altijd bezig met muziek?

“Mijn vrouw en ik zijn abonnee van het Antwerps Symfonieorkest voor concerten in de Elisabethzaal, een zaal die voor haar akoestiek 9 op 10 krijgt, volgens een kenner als Philippe Herreweghe. Ik vond het ook altijd uitstekende uitvoeringen bij Jeugd en Muziek, ik ben ook geïnteresseerd in ballet en ik kon ooit François Glorieux naar de school brengen opdat de leerlingen ook met hem konden kennis maken.”

Wie behoort tot jouw favoriete componisten?

“Mijn absolute favoriet is Ludwig van Beethoven. De ouvertures Egmont en Coriolanus leerde ik kennen via mijn oom (de cellospeler). Ik hou niet zo van opera, meer van symfonische muziek, zoals bij Beethoven: pathetisch, een sterk uitgedrukt gevoel. Hij trekt de muziek open. “Alle Menschen werden Brüder”, terwijl hij zelf doof was. Ontzettend mooi toch!”

Staan er ook moderne componisten op jouw verlanglijstje?

“Ik heb ook Bela Bartok leren mooi vinden, John Rutter, Karl Jenkins, leuk om steeds weer ontdekkingen te doen, zoals ik dat ook deed bij b.v. de orgelwandelingen met Jan van Mol. Bij de populaire muziek zit veel pulp, maar ik ben toch blij dat ik mijn aanvankelijke kritische gedachten over mensen als Jacques Brel en de Beatles tijdig heb kunnen herzien en nog veel van hun muziek genoten heb.”

Nog zaken waarover je fier bent en misschien nog wel enkele dromen?

“Ik heb o.a. Frank Aendenboom (onlangs overleden) in het leger leren kennen. Afgezwaaid, zag ik hem als acteur weer in ‘Acht Stomme Weken, Moeder’, een soldatenstuk van Arnold Wesker. Ik ben hem blijven volgen en we zagen mekaar af

en toe. Ik heb ook ooit nog een briefje geschreven naar Graham Greene, toen ik aan zijn stuk 'The Potting Shed' als schooluitgave werkte. Zijn handgeschreven antwoord vind ik niet meer terug...

Dromen? Als ik nog een aantal soortgelijke reisjes mag meemaken zoals onlangs naar het hart van Engeland met een opvoering door de Royal Shakespeare Company, zou me dat zeker plezieren. En verder wil ik met mijn vrouw nog wel een aantal citytrips ondernemen: Barcelona, Berlijn, Parijs, Keulen... En dat we nog zo lang mogelijk gezond mogen blijven."

advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar

Je beste
Verzekering

Vervloekt

Ici vins et chansons réjouissent la vie.

Zegt het je iets?

Of.

Écoute bien ceci: nous allons voir, Docteur, La bestialité dans toute sa candeur.

Nog even proberen.

Iam nox stellata velamina pandit; Nunc bibendum et amandum est!

Neen?

Dan hoef je niet verder te lezen, want je was er toch niet bij.

Tenzij je wil weten wat je misschien gemist hebt.

In 1968, vijftig jaar geleden dus, werd in de K.V.O., de Koninklijke Vlaamse Opera, *La Damnation de Faust* van Berlioz opgevoerd. Het verhaal van de zeer slimme man die zijn ziel aan de duivel verkoopt. Niet zo slim dus, maar goed.

Opgevoerd en niet simpelweg uitgevoerd.

Strikt genomen is *La Damnation* geen opera maar een légende dramatique die best zonder scenische uitbeelding kan.

Opvoering of uitvoering, het werk vergt heel wat koorkracht.

En omdat het mannenkoor van de ZWK blijkbaar een goede beurt had gemaakt tijdens zijn vuurdoop in de K.V.O. een jaar eerder, vond de directie van die instelling er niets beter op dan die rare snuiters nog eens te vragen.

Die 'goede beurt' hield niet veel meer in dan vanuit de coulissen wat vocale steun geven aan het échte koor op het podium dat de stuurman van *Der fliegende Holländer* wil verleiden om een stevige pint te drinken.

Zo verschenen we in dat iconische jaar 68, samen met het huiskoor, op de planken. Gelaarsd en gespoord en gewapend met onvermoede talenten.

Zelfs de (Franse) regisseur José Beckmans stak zijn bewondering voor ons niet onder stoelen of banken: *ils se jettent par terre comme de vrais acteurs* (geciteerd door Karel L. in het Jubelboek 1913 - 1988).

Stoelen en banken, wat hebben we daarmee gesleurd!

De recensent van Gazet van Antwerpen van 21 oktober 1968 had het zo gezien (en gehoord):

Vandaar dat de vele decorwisselingen niet bijzonder vlot, noch met de gewenste geruisloosheid verliepen. Toch kregen wij enkele zeer mooie 'Bühnebilder' te zien, naast andere die minder gelukkig waren. Onder de beste vermelden we dat van het eerste tafereel en dat van 'Auerbachs Keller in Leipzig' waarin de koren scenisch zeer levendig van de geneugten van de rijnwijn genieten en hun voortreffelijkste vocale prestatie ten beste gaven met de gekende Amen-fuga.

Zo goed waren die vocale prestaties blijkbaar ook weer niet, want in hetzelfde artikel heeft de recensent het over *het meestal onzeker en (bij de mannen), hard schreeuwend optreden.*

Die fuga op het woord 'Amen' was onze gemakkelijkste tekst.
Trouwens, ongelooflijk maar waar, de solisten zongen in het Frans en de koren in het ... Nederlands! De Latijnse teksten zongen ze dan weer in het Latijn.
Het slotkoor brulden we — zongen klinkt toch een ietsje te beschaafd — vanuit de loge naast het toneel de zaal in. De woorden — *Has! Has! Satan. Has! Has! Belphégor* en dat soort dingen — waren even hels als het bezongen tafereel zelf, de hellevaart van de deerniswekkende Faust.
Iedereen die erbij was, zal het beamen dat we oprecht genoten van het spektakel en onze passage in de opera tout court.
Dit artikel wil dan ook een hommage zijn aan diegenen die er nu niet meer bij zijn, kleppers als Mon D.G., Piet G., Karel J., Karel L. en vele anderen.

Aan dat alles dacht ik terug toen ik onlangs een concertante uitvoering van *La Damnation de Faust* bijwoonde.
Geen decorwisselingen, geen geruis en geen wijn.
Wel een Zweeds orkest van wereldklasse.
Een Duits koor — exact 79 vrouwen en mannen sterk — dat zong in een uitstekend Frans.
(Zo'n piekfijn afgeborsteld koor, dat heeft wel wat.)
Zeer goede solisten al viel Faust — een tenor — een beetje uit de toon wat weer goedgeemaakt werd door een hartveroverende Marguerite.
Méphistophélès werd gezongen door een Engelse bas-bariton, Sir Bryn Terfel voor de kenners. Zijn *Je suis vainqueur!* bezorgde me koude rillingen.

En nog.
Mooie liedjes duren soms lang.
In dat jaar 68, dat is dus ook vijftig jaar geleden, zwoeren Wim d.C. en nog een ander koorlid eeuwige trouw aan hún Marguerite.
Ze hoefden geen pact te sluiten.
Toen heette dat trouwens contract.

NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW !

N
I
E
U
W

Een vakantiespecial van Eigen Krabbels in het midden van de schoolvakanties!

N
I
E
U
W

NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW ! NIEUW !

Het is bij ons weten nog nooit voorgekomen dat we onze lezers konden vergasten op leuke vakantielectuur met reisverhalen van en over onze leden...

Hou hem in de gaten eind juli / begin augustus !

Je vindt er het antwoord op volgende prangende vragen:

Wat ging een Wandelkringer zoeken in Parijs ?

Fietste een Wandelkringer écht tot boven op de Mt Ventoux?

En wat had een Wandelkringer in Miami te zoeken?

Bolden er dit jaar treinen tussen Innsbruck en Venetië?

Is dat terrein van STVV nu echt zo merkwaardig?

We begrijpen dat je amper kan wachten op de antwoorden op deze soms toch verbijsterende vragen, maar nog 30 keer slapen en je krijgt er het antwoord op... Het is tenslotte voor de redactie van Eigen Krabbels ook vakantie of waren jullie dat soms vergeten???

Met dank voor jullie begrip!
De redactie.

De Platenkast van Leo Segers

Rain

José Feliciano

<https://www.youtube.com/watch?v=AUDPWiv28MI>

E' la solita storia del pastore

Luciano Pavarotti

<https://www.youtube.com/watch?v=HfEI0XEQdH0>

Sebastian

Steve Harley & Cockney Rebel

<https://www.youtube.com/watch?v=PEjyho4qPi4>

The Water is Wide

The Wolfe Tones

<https://www.youtube.com/watch?v=eQtpfRaOS6I>

Going up the country

Canned Heat

<https://www.youtube.com/watch?v=p0PjECSyJ7w>

Fietsweekend Radeske 28/29 en 30 september 2018

Beste oud-leden,

na vijf jaar wordt het tijd dat we nog eens er op uit trekken !

De fiets is ons vervoermiddel.

We, d.w.z. wij mannen, vertrekken aan de school zoals dat vroeger de gewoonte was!

Verdere details volgen later als we weten met hoevelen we zullen zijn.

Daarom graag een antwoordje aan het onderstaande mailadres tegen half juli of je al dan niet gaat deelnemen.

Als we met genoeg zijn kunnen we verder werken aan het weekend.

Vriendelijke groetjes

Johan

johanclerckx@gmail.com

Weet je dat ...

...Willy DG zich de ogen uitwreef. Nog maar pas had hij afscheid genomen als vaste pianist van ons koor, of daar stond al een nieuwe piano in het repetitielokaal.

...onze dirigent vindt dat we sommige noten moeten afknijpen. Stem uit de zaal: "Zolang het bij de noten blijft..."

...sommige zangers het aandurven om de gebruikelijke traktatie bij een verjaardag te 'vergeten'. Het mag nog altijd, R.!

...je soms in modezaken te weten komt dat de zoon van een Wandelkringer aan een trouwfeest toe is. Proficiat, G! De traktatie volgt?

...onze Peter S. erin slaagde om de 'Col de la Sausse' te beklimmen. Klein sausje vergeleken bij hetgeen er nog verder op zijn programma stond. Meer nieuws in ons vakantienummer!

...Willy C. deze keer wel aanwezig was op zijn huldinging. In een zwart pak en zelfs meezingend met de tweede stem. Nog vele jaren bij diezelfde stem, hé Willy!

...diezelfde Willy C. in de Don Boscokerk over een flinke fanclub bleek te beschikken.

...Willy C. wel een beetje ontgoocheld was dat er geen porto geschonken werd na zijn huldinging en na het bemachtigen van een lintje van de bisschop.

...Willy C. tenslotte plechtig beloofde aan zijn zoon dat hij het rood-witte lintje niet zou dragen bij de thuismatches van Beerschot.

...Willy DG een beetje ontgoocheld was dat hij deze keer geen flesje mee naar huis kreeg wegens zijn definitief afscheid, want bij zijn vorig definitief afscheid kreeg hij dat wel.

...het mannenkoor ZWK wel heel geconcentreerd zong bij het afscheid van Willy C., want ze waren voordien verwittigd dat de geluidsinstallatie van de kerk getest werd.

...bij sommige aanwezigen in de kerk hun eigen geluidsapparatuur nog niet juist afgesteld stond, want eentje vond dat we 'heel hard' gezongen hadden.

...zulke uitspraken als muziek in de oren klinken van onze dirigent, die meteen de woorden van pianiste Stefania beaamde, zeggende dat we wel (meestal) de juiste noten zingen, maar dat het gevoel ontbreekt bij sommige liederen.

...zelfs een ervaren zanger als onze voorzitter na ontelbare jaren meezingen plots muziek voorgeschoteld kreeg waar hij (en hij niet alleen) nog nooit van gehoord had: een acclamatie bij het evangelie...

...sommigen ijverig in hun smartphone doken om er de betekenis van het woord acclamatie terug te vinden. Volgens Van Dale 'bij toejuicing iets aannemen'.

...wij ook bij de viering van Willy C. oudere sympathisanten of zelfs ex-koorleden ontmoetten. Iemand ooit in de klas gezeten bij de broers Van Hauwermeiren of bij Johan Bosmans, de huidige voorzitter van de kerkfabriek van H. Familie (Don Boscokerk)?

... de wereld wel heel klein is, de vrouw van de voorzitter van de kerkfabriek van H. Familie is actief In Sint Jakob als kerkmeester.

...onze vrienden van Sint-Anna-ten-Drieën op Linkeroever op 29 juli en 19 augustus (telkens om 17u) uitpakken met zomerse orgelklanken, begeleid door professionele muzikanten.

... Sint Jakob het VRT nieuws haalde ... eindelijk kan de restauratie van het gebouw plaatsvinden.

... er unieke concerten plaatsvinden op 6 en 7 juli. OUTLANDISH is een meeslepend filmconcert, gefilmd in Antwerpen en op de Atlantische oceaan. Een bizar avontuur met de nodige dramatiek en humor. Dit wordt gepresenteerd in het prachtige decor van de Sint-Carolus Borromeuskerk.

... dat er mogelijks het laatste weekend van september een fietstocht gepland wordt voor leden en ex leden. Dit in opvolging van de wandeling nav 100 jaar ZWK. Alvast één toegeving wordt voorzien elektrische fietsen zijn toegelaten. Zo is men zeker dat er toch deelnemers zijn.

... de repetitie van 28 juni geannuleerd werd voor een voetbalmatchke? Wij denken dat er iemand zich in zijn graf omdraait ... "wenn du gehst geh mit ganzem herzen" lijkt ons ver weg of toch niet?

Personalia:

Geboorte:

Samen om 20u00 met de Belgen begonnen aan de strijd en om 22u30 samen met hen de strijd gewonnen 3-2 tegen de Japanners en ...

Tristen werd geboren.

Moeke en Vake en de trotse ouders Hanne De Graeve en Michaël Van Tieghem kunnen hun geluk niet op.

Tristen 3,075 kg en 51 cm

Onze voorbije activiteiten :

Zondag 10 juni 2018
Zondag 17 juni 2018
Zondag 1 juli 2018

Sint-Jacob – 10de zondag v/h jaar
H. Familie (Hob.) Jubelmis Willy Clerckx
Heilige Geest – 13de zondag v/h jaar

In de nabije en verre toekomst :

Zondag 8 juli 2018 - 10u00

Sint-Jacob – 14de zondag v/h jaar

Zondag 5 augustus 2018 - 10u30
Zondag 12 augustus 2018 - 10u00

Heilige Geest – 18de zondag v/h jaar
Sint-Jacob – 19de zondag v/h jaar

Zondag 2 september 2018 - 10u30
Zondag 9 september 2018 - 10u00
Weekend van 28/29 en 30
september 2018

Heilige Geest – 22ste zondag v/h jaar
Sint-Jacob – 23ste zondag v/h jaar
Fietstocht naar en rond Radeske

Vredesconcert

**In samenwerking met dameskoor Marcanto
Zaterdag 24 november 2018 - Hoogstraten
Zaterdag 8 december 2018 - Antwerpen**

Werkten mee aan dit nummer : Ludo Engelen, Rik Neel, Guido De Graeve, Johan Clerckx, Tony Ah Munn, Ray Janssens, Raf van Bortel, Jenny Backx, Luc Korthoutd, Leo Segers, Marcel Coppens (v.u.)